

अत्रिणात्वथसामर्थ्यं कृतमुत्तमतेजसा ॥ द्विजेनाग्निद्वितीयेन जपता चर्मवाससा ॥ १३ ॥ फलभक्षेण राजर्षेः पश्य कर्मात्रिणा कृतं ॥ तस्यापि विस्तेरेणोक्तं कर्मात्रेः सुमहात्मनः ॥ ब्रवीम्यहं ब्रूहिवात्वमत्रितः क्षत्रियं वरं ॥ १४ ॥ इत्युक्तस्त्वर्जुनस्तृष्णीमभूद्वायुस्ततोऽब्रवीत् ॥ शृणुराजन्महत्कर्म च्यवनस्य महात्मनः ॥ १५ ॥ अश्विनोः प्रतिसंश्रुत्य च्यवनः पाकशासनं ॥ प्रोवाच सहितो देवैः सोमपावश्विनौ कुरु ॥ १६ ॥ इंद्र उवाच ॥ अस्माभिर्निदिता वेतौ भवेतां सोमपौक्यं ॥ देवैर्न संमिता वेतौ तस्मान्मेवं वदस्वनः ॥ १७ ॥ अश्विभ्यां सहनेच्छामः सोमं पातुं महाव्रत ॥ यदन्यद्वक्ष्यसे विप्र तत्करिष्याम ते वचः ॥ १८ ॥ च्यवन उवाच ॥ पिबेतामश्विनौ सोमं भवद्भिः सहिता विमौ ॥ उभावेतावपि सुरौ सूर्यपुत्रौ सुरेश्वर ॥ १९ ॥ क्रियतां महचो देवायथा वै समुदाहृतं ॥ एतद्वः कुर्वतां श्रेयो भवेन्नैतदकुर्वतां ॥ २० ॥ इंद्र उवाच ॥ अश्विभ्यां सहसोमं वै न पास्यामि द्विजोत्तम ॥ पिबंत्वन्येयथा कामं नाहं पातुमिहोत्सहे ॥ २१ ॥ च्यवन उवाच ॥ न चेत्करिष्यसि वचोमयोक्तं बलसूदन ॥ मया प्रमथितः सद्यः सोमं पास्यसि वै मखे ॥ २२ ॥ वायुरुवाच ॥ ततः कर्म समारब्धं हिताय सहसा श्विनोः ॥ च्यवने न ततो मंत्रैरभिभूताः सुराभवन् ॥ २३ ॥ तत्तु कर्म समारब्धं हृद्वेद्रः क्रोधमूर्च्छितः ॥ उद्यम्य विपुलं शैलं च्यवनं समुपाद्रवत् ॥ २४ ॥ तथा वज्रेण भगवानमर्षाकुललोचनः ॥ तमापतंतं हृष्ट्वैव च्यवनस्तपसान्वितः ॥ २५ ॥ अद्भिः सिक्काऽस्तं भयतंस वज्रं सहपर्वतं ॥ अथैन्द्रस्य महाघोरं सोऽस्तजच्छत्रुमेव हि ॥ २६ ॥ मदनामाहुतिमयं व्यादितास्यं महामुनिः ॥ तस्य दंतं सहस्रं तु बभूव भूवशतयोजनं ॥ २७ ॥ द्वियोजनशतास्तस्य दंष्ट्राः परमदारुणाः ॥ हनुस्तस्याभवद्भूमा वास्यं चास्यास्तृशद्विवं ॥ २८ ॥ जिह्वामूलं स्थितास्तस्य सर्वे देवाः सवासवाः ॥ तिमेरास्यमनुप्राप्तायथामत्स्यामहार्णवे ॥ २९ ॥ ते संमंथ्य ततो देवामदस्यास्य समीपगाः ॥ अब्रुवन्सहिताः शक्रं प्रणमास्मै द्विजातये ॥ ३० ॥ अश्विभ्यां सहसोमं च पिबाम विगतज्वराः ॥ ततः सप्रणतः शक्रश्चकार च्यवनस्य तत् ॥ ३१ ॥ च्यवनः कृतवानेतावश्विनौ सोमपायिनौ ॥ ततः प्रत्याहरत्कर्म मदं च व्यभजन्मुनिः ॥ ३२ ॥ अक्षेषु नृगयायां च पाने स्त्रीषु च वीर्यवान् ॥ एतैर्दोषैर्न राजानं क्षयं यांति न संशयः ॥ ३३ ॥ तस्मादेतान्नरो नित्यं दूरतः परिवर्जयेत् ॥ ३४ ॥